

Leren, lezen en schrijven was nooit zo leuk !

PAPEGAAI KAN NIET SLAPEN!

EEN LES OVER TRADITIES EN RITUELEN

INHOUD

Vraag van de dag

Lees voor uit:
Raaf kan niet slapen

Wat zijn tradities en
wat zijn rituelen?

Wat zijn jouw rituelen?

Bedenk een heel nieuw
ritueel

Tijdens welke verjaardag (niet de jouwe) krijg jij cadeautjes?

Stel deze vraag aan je leerlingen, vertel dat ze hier even over mogen nadenken (niet overleggen met de rest) en dat jullie er dadelijk op terug zullen komen.

Lees vervolgens het verhaal **Papegaai kan niet slapen** uit **Expeditie Regenwoud**. Heeft het verhaal iets te maken met de vraag van de dag?

Wat zijn tradities & rituelen

Vraag van de dag:

Wie weet het antwoord op de vraag: tijdens welke verjaardag die niet van jou is, krijg jij cadeautjes?

Precies! Voor de verjaardag van Sinterklaas.

Het is een traditie dat kinderen voor de verjaardag van Sinterklaas cadeautjes krijgen.

Kinderen mogen ook hun schoen zetten. Dat is ook een traditie.

Vaak wordt, als de schoen gezet wordt, zingen kinderen vaak Sinterklaas liedjes. Dat is een ritueel.

Bespreek het verschil tussen rituelen en tradities.

Opdracht - Noem een paar tradities.

Oliebollen met Oud en Nieuw

Grappen uithalen op 1 april

Enz.

Opdracht - Noem een paar rituelen.

Elke avond voor het slapen gaan lezen

Elke woensdag pizza eten

Wat heeft het verhaal 'Papegaai kan niet slapen' te maken met tradities en rituelen?

Opdracht - bedenk een heel nieuw ritueel en schrijf dat op.

"Fijne nacht, zon.
Bedankt dat je zo
lekker warm was
vandaag.

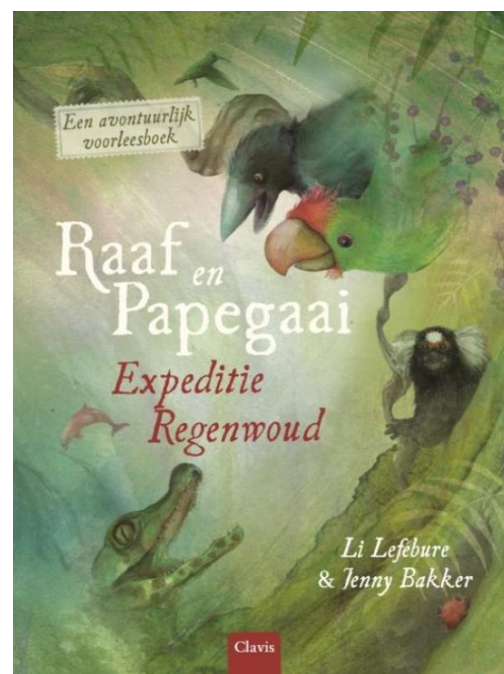
Fijne nacht, maan.
Bedankt dat je over
ons wilt waken.

Fijne nacht,
woud.

Ik vond het heel
gezellig vandaag.

Fijne nacht, Raaf.

Je bent mijn beste
vriend!"

Papegaai kan niet slapen

Geeuwend keek Papegaai vanuit zijn boom om zich heen. In de boom naast hem zat Raaf al rustig te slapen. Gisteren waren ze in het woud aangekomen en ze waren het er al snel over eens dat ze een tijdje zouden blijven. Het leek een prima plek om te overwinteren. Warm en groen. De twee vrienden hadden meteen twee mooie bomen uit gezocht: hoge kapokbomen met dikke stammen. Daar zouden ze de komende weken in wonen.

Uitgeput stopte Papegaai zijn kop in zijn veren. Hij was zo verschrikkelijk moe. En hij wilde zo graag slapen. Alleen ... het lukte niet. Alles was zo anders. De geur, de duisternis en het kabaal. Zelfs 's nachts was het in dit woud niet stil. In zijn eigen bos was het veel rustiger.

Plotseling hoorde Papegaai een geluid dat hij nog niet eerder gehoord had. Was Raaf wakker geworden? Of was het Toekan misschien? Papegaai haalde zijn kop langzaam uit zijn veren en keek de donkere nacht in. Raaf zat nog steeds te slapen. Hij kon hem net zien.

Toekan zag hij niet. Maar beneden op de grond zag hij wel iets anders. Er sprong iets op en neer. Nieuwsgierig vloog hij naar beneden. Het was Bijengifkikker! Raaf en Papegaai hadden het zwarte diertje met gele plekken vandaag al ontmoet. En nu sprong hij op en neer. Steeds weer. Papegaai vond het maar een gek gezicht.

‘Wat doe je, Bijengifkikker?’ vroeg hij.

‘Ik spring,’ zei de kikker.

‘Ja, dat zie ik ook wel!’ Papegaai kwam nog wat dichterbij. ‘Maar waarom doe je dat? Moet je niet slapen?’

‘Ik ga zo slapen,’ antwoordde hij hijgend. ‘Maar eerst moet ik altijd even springen. Anders kan ik niet slapen. Ik spring alle belevenissen van de dag van me af. Dan word ik pas echt moe en dan slaap ik nog lekkerder.’

Papegaai knikte. Het klonk wel logisch. Van springen werd je moe. En als je moe was, dan kon je ook lekker slapen. Misschien moest hij dat ook maar eens proberen. Lekker springen. En met een beetje geluk kon hij dan eindelijk ook slapen.

Papegaai begon te springen. Hij voelde de bladeren onder zijn poten knisperen. De takken breken. Het kietelde een beetje. Na een tijdje begonnen zijn poten pijn te doen. Zijn lijf voelde moe. Maar hij sprong door. Tot hij echt niet meer kon.

‘Nu moet het vast lukken,’ zei hij tegen zichzelf en hij vloog weer naar zijn nieuwe boom. Opnieuw stak hij zijn snavel in zijn veren. Zijn vleugels voelden stram, hij kon ze nauwelijks bewegen. Zijn hele lijf was moe. Maar toch ... Papegaai kon niet slapen. Kwam het omdat hij zich nog niet echt thuis voelde in dit grote woud? Misschien moest hij zijn vriend Raaf maar wakker maken ... Die wist vast wat hij moest doen.

‘Raaf ... Raaf, ik kan niet slapen.’ Papegaai keek naar zijn vriend, die heerlijk zat te slapen. Zijn buik ging langzaam op en neer.

‘Raahaaf ...’ Papegaai duwde zijn vriend zacht wakker.

‘Wat?’ Raaf bromde.

‘Ik kan niet slapen. Ik was al aan het springen. Net als Bijengifkikker. Om moe te worden. Maar het lukte niet. Mijn lijf is moe. Maar mijn kop niet.’ Papegaai keek Raaf sip aan en zuchtte. ‘Wat moet ik doen?’

Raaf schudde zijn kop. ‘Springen? Ik spring nooit. Veel te vermoeiend. Ik zing altijd, dat weet je toch. Op de maat van de wind. Of zoals nu op de maat van de geluiden van het regenwoud. Mij helpt dat altijd. Ik zing stil in mijn hoofd. Daar val ik steeds weer van in slaap. Helemaal vanzelf.’

Zingen? O ja, dat had Raaf hem wel eens verteld. ‘Oké, Raaf, ik ga het ook eens proberen. Dank je wel. Slaap lekker verder!’

Terug in zijn boom stak Papegaai zijn kop nogmaals in zijn veren. In zijn hoofd zong hij een lied. Over op reis gaan met Raaf. Over spannende avonturen. Alles op de maat van de geluiden van het regenwoud.

Het lijf van Papegaai was moe. En zijn kop had genoeg van het zingen. Maar het hielp niet om in slaap te vallen. In plaats van rustig werd hij er nerveus van. Hij wilde zo graag slapen ... Hé, wacht eens even! Opeens kreeg Papegaai een geweldig idee. Hij moest natuurlijk naar Luiaard gaan! Toekan had hem verteld dat Luiaard de grootste slaapkop van het woud was. Gelukkig woonde het grijze dier maar een paar bomen verderop.

'Luiaard!' Papegaai riep naar het dier dat ondersteboven aan een tak hing te slapen. Hij was nauwelijks te onderscheiden van de boom.

'Luiaard, wakker worden!' riep Papegaai nog eens. Hij duwde hem zacht tegen zijn harige lijf. Jeetje, wat kon dat beest diep slapen.

'Luiaaaaard!' riep hij nu wat harder.

'Zeg, kan het niet wat stiller! We proberen hier te slapen!' hoorde Papegaai vanuit een boom verderop. Hij kon niet zien wie het was.

'Sorry,' fluisterde hij gauw en hij begon maar wat harder tegen Luiaard

aan te duwen.

Eindelijk werd het dier wakker. 'Waaaat?' zei hij en hij geeuwde luid en lang. Zijn ogen vielen weer dicht en een soort van snurk kwam uit zijn snuit.

'Luiaard, word nou toch eens wakker!' Ongeduldig duwde Papegaai nog eens tegen het harige dier.

'Waaaat?' herhaalde Luiaard. Nu ging één oog open.

'Het spijt me,' zei Papegaai. 'Ik wilde je niet wakker maken. Of ...toch wel. Maar alleen omdat ik wil weten hoe je dat doet. Slapen. Ik ben zo moe. Ik wil slapen, maar het lukt niet. Hoe doe jij dat?'

'Hoe ik dat doe?' Luiaard schudde tergend langzaam zijn kop. Gewooooon,' zei hij traag.

‘Gewoon?’ vroeg Papegaai. Een diepe zucht ontsnapte aan zijn snavel. Hij vond er niets gewoons aan. ‘Wat vind jij dan gewoon, Luiaard? Ik deed al van alles. Maar niets werkte. Springen niet. Zingen niet.

En ik wil zo graag slapen ...’

‘Tjaaaaa,’ zei Luiaard geeuwend. ‘Ik heb een andere methooooode om te slaaaaaapen. Die werkt aaaaaaaltijd! Voooooor mij, tenminste.’ ‘Vertel, vertel ...’ Papegaai hupte op en neer. Smekend keek hij Luiaard aan.

‘Nou ... ik doe mijn oooooogen dicht,’ zei Luiaard. ‘Het wordt dan langzaaaaaaam donker ... binnen in me. Nog donkerder ... dan het donker van het woud ...’

‘En dan,’ drong Papegaai aan.

‘Dan ... dan zet ik het geluid van buiten uit ... En dan slaaaaaap ik.’ Luiaard geeuwde nog een keer. Toen was hij stil. Zijn ademhaling klonk heel zacht in de nacht. Hij sliep weer.

‘Dank je wel, Luiaard!’ fluisterde Papegaai. ‘Enne ... slaap lekker.’ Terug in zijn nieuwe boom ging Papegaai rustig zitten. Hij dacht na over wat Bijengifkikker en Raaf gezegd hadden. Springen. Zingen. En Luiaard deed zijn ogen dicht en zette het geluid uit. Iedereen had een andere manier om in slaap te vallen. Papegaai dacht aan zijn eigen bos en hoe makkelijk hij daar altijd sliep. Maar ... dat hij daar niet meteen aan gedacht had! Kwam het doordat alles nieuw en anders was in het woud, dat hij het vergeten was? In zijn eigen bos had hij ook een ritueel voor het slapengaan! Eerst dacht hij aan de leuke dingen die hij die dag had gedaan.

Vandaag had hij samen met Raaf en Orinocodolfijn gespeeld bij de rivier. Dat was leuk. En Ara had zijn fruit met hem en Raaf gedeeld. Papegaai geeuwde. Wat deed hij daarna ook altijd nog eens? O ja. Hij wenste al zijn vrienden goedenacht. En de zon, de maan en het bos.

Fijne nacht, zon. Bedankt dat je zo lekker warm was vandaag. Fijne nacht, maan. Bedankt dat je over ons wilt waken. Fijne nacht, woud. Ik vond het heel gezellig vandaag. Fijne nacht, Raaf. Fijne nacht, zon. Bedankt dat je zo lekker warm was vandaag. Fijne nacht, maan. Bedankt dat je over ons wilt waken. Fijne nacht, woud. Ik vond het heel gezellig vandaag. Fijne nacht, Raaf.

Je bent mijn beste vriend! Fijne nacht, Toekan met de mooiste snavel van het woud. Fijne nacht ... kik... ker. Papegaai voelde een geeuw opkomen.

Wat was hij moe. Fijne ... nacht ... Lui aard. Bedankt voor ...

De kop van Papegaai stak nog in zijn veren. Van ver kwamen wat geluiden binnen. Het geschreeuw van de apen en ara's. Het ruisen van de bladeren. Maar hij hoorde ook geklets. Het klonk ineens heel dichtbij.

'Wat een slaapkop! Ik weet zeker dat het door het springen komt,' zei Bijengifkikker.

'Door het springen? Nee, hoor,' kraste Raaf. 'Papegaai kwam naar mij toe nadat hij gesprongen had. Hij kon nog steeds niet slapen. Het komt door het in slaap zingen.'

'Misschien deed hij zijn ogen wel dicht en maakte hij het donker. En zette daarna het geluid uit. Dat hoorde ik Lui aard gisteravond tegen Papegaai zeggen,' vertelde Pekari.

Papegaai lachte zacht. Hij rekte zijn veren. Wat had hij heerlijk geslapen. Zijn nieuwe vrienden hadden hem goed proberen te helpen. Maar uiteindelijk had hij geleerd dat hij ook op een vreemde plek zijn eigen vertrouwde ritueel had. En dat zou er altijd voor zorgen dat hij goed zou kunnen slapen.

'Goedemorgen, zon. Wat schijn je weer mooi! Goedemorgen, woud. Je bent prachtig, net als gisteren! Goedemorgen, vrienden.' Papegaai stak zijn kop uit zijn boom en keek zijn vrienden lachend aan. 'Zeg, gaan we nog iets leuks doen vandaag ...?'

Wat doe jij als je niet kunt slapen?

LI LEFÉBURE

KINDERBOEKEN
AUTEUR